

Da der ikke ved nærværende Udkast tillige med de Lovarbejder, hvormed det staaer i Forbindelse, er tilligtet nogen Forandring i Rettergangsmaaden i civile Sager, er det en Selvfølge, at de nye Dommere ligesom de tidligere Dommere maae administrere den hele civile Retspleie i forstedes Instants, private Politiretsager herunder indbefattede, Men efter vor hele Retsudvikling, Staaer Skifte- og Auktionsforvaltning og Udførelsen af Fogedforretninger i civile Sager, i en saadan Forbindelse med Rettergangsmaaden i civile Sager, at de herhenhørende Forretninger uodvendigvis maae betragtes som indbefattede under Dommervirksomheden, og det vil ogsaa erindres, at disse Forretninger i Kjøbenhavn, hvor en Adskillelse mellem Retspleien og Forvaltningen alt i lang Tid har fundet Sted, er henlagte under Hof- og Stadsretten, som de end udføres enten af den særlige Afdeling af Retten eller af særlige under denne staaende Embedsmænd. Dette Sidste gjælder ligeledes om Bestyrelsen af Skjode- og Pantvæsenet samt om Notarialforretningerne, og da det, som ogsaa af det af Folketinget i Anledning af Udkastet til Nævningeloven i forrige Samling aindsatte Udvalg af frenhævet, turde være forbundet med uforholdsmæssige Bekostninger, at oprette et særligt Retskriver Embede i hver Retskreds, Afjondt iøvrigt flere Grunde stundes tale for en saadan Foranstaltning, afjondner Ministeriet ikke rettere end at de heromhandlede Forretninger ikke passende kunne henlægges under nogen anden end under Dommeren, med hvis Rald, de dog staae i en naturlig, om end fjernere Forbindelse. Der er fremdeles ved forskjellige Love, som angaae Forhold, der iøvrigt ikke staae i nærmere Forbindelse med Rettergangsvæsenet, saa at sige leilighedsvis overdraget de nærværende Retsbetjente visse Forretninger, med Hensyn til hvis fremtidige Udførelse der vilde savnes en Regel, naar en saadan ikke blev givet i nærværende Udkast. Som Exemple, paa saadanne Love,

hvorved et eller andet Sværver overdraget Retsbetjentene, skal Ministeriet frenhæve den 10de Januar 1840, § 5, ifølge hvilken det paagigger Dommeren at efterse og attestere de af Skipperne forte Logbøger, Lov 30te Decbr. 1858 om Landvæsenkommissioner, ifølge hvilken en af Amtsraadskrede, eller Kjøbstædernes, Retsbetjente skal være Formand i Landvæsenkommissionen og Lov 23de Januar 1862 om Eiendevederlagets Berigtigelse, i Henhold til hvilken Retsbetjenten ved sin Kjendelse skal stadfæste en affattet Eendefortegnelse af Rigtigheden. Det vilde, i mindstetid være altfor vidtløftigt at opregne alle de enkelte Love, ved hvilke saadanne Forretninger ere paalagte de hidtilværende Retsbetjente, og Ministeriet har derfor troet, at man kunde indskrænke sig til at udtale en almindelig Regel, som kunde tjene til Veiledning i de enkelte modende Tilfælde. De i de Kjøbstæder, hvor Skifteforvaltningen for Tiden er ordnet, saaledes, at Magistratens Medlemmer have Sæde i Skifteretten, har Man troet fremdeles at kunne beholde denne Forretning, der giver tilstrækkelig Garant i Henseende til Forretningernes Udførelse. Heller ikke synes der at kunne reises nogen væsentlig Indvending mod, at Auktionsforvaltningen fremdeles forbliver hos Borgemeisteren i de enkelte større Kjøbstæder, hvor en saadan særlig Embedsmand findes, hvis Stilling iøvrigt ikke berøres af nærværende Lov, og der synes at være saameget mere Grund hertil, som her ved dog altid vil medføres nogen Lettelse for Dommeren i hvis Embede netop i saadanne Byer, som i Regelen ville være forenede til en Retskreds, med et temmelig betydeligt Landdistrikt, der maa ansees som deres naturlige Opland, om Almindelighed vil være meget besværligt. Hvad Dommerens Stilling i Skaffesager offentlige Politisager, der under indbefattede, angaaer, da er denne givet ved det samtidigt forelagte Udkast til Nævningeloven, og Man har